

การศึกษาหัวข้อเรื่องสั้นชนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย

A STUDY OF AGRICULTURIST SUBJECTS IN CHINESE

NOVELS FROM THAILAND

# 泰国华文小说的农民题材之研究



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชารรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

พ.ศ. 2553

วิทยานิพนธ์	การศึกษาหัวข้อเรื่องสั้นชนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย
	A Study of Agriculturist Subjects in Chinese Novels from Thailand
	泰国华文小说的农民题材之研究
ชื่อนักศึกษา	นางสาวศศิกุล พิทักษณ์นิติกร (潘珊瑚)
รหัสประจำตัว	514052
สาขาวิชา	วรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย
ปีการศึกษา	2552

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และสำนักงานคณะกรรมการ  
การอุดมศึกษา ได้ตรวจสอบและอนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม  
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต เมื่อวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรมราย แสงวิเชียร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์แห่งยาง ชุนสีอ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ศาสตราจารย์ ดร. เจน เสเวิน ปอ)

กรรมการ

(ศาสตราจารย์ ดร. ถวิ จัง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. สวี ยก)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร. จัว ผิง)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(อาจารย์ ดร. สุรศิทธิ์ ออมรวิชัยศักดิ์) จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

วิทยานิพนธ์

การศึกษาหัวข้อเรื่องสันนวนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย

A Study of Agriculturist Subjects in Chinese Novel from Thailand

泰国华文小说的农民题材之研究

ชื่อนักศึกษา

นางสาวสศิกุล พิทักษ์นิติกร (潘珊瑚)

รหัสประจำตัว

514052

อาจารย์ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์เนิน เถวียນป้า

สาขาวิชา

วรรณคดีจีนสมัยใหม่และร่วมสมัย

ปีการศึกษา

2552

บทคัดย่อ

เรื่องสันนวนบทมีความสำคัญในการวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทยเป็นอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตาม การวิจัยค้นคว้าวรรณกรรมที่เกี่ยวกับบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทยกลับมีน้อยมาก หรือแทนจะเรียกว่าไม่มี กระทั้งทุกวันนี้ ในวงการศึกษาซึ่งไม่มีการค้นคว้าวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ที่ศึกษาเกี่ยวกับวรรณกรรมชนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทยอย่างเป็นระบบและสมบูรณ์ ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์เรื่องสันนวนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย โดยทำการศึกษาจากเรื่องสันนวนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทยจำนวน 38 เรื่อง แบ่งเป็นเรื่องสันนวน 37 เรื่อง และเรื่องสันนนาดาฯ 1 เรื่อง เพื่อวิเคราะห์อธิบายเนื้อหาที่เรื่องสันนวนนี้ได้สะท้อนออกมาระเบิดลักษณะร่วมในรูปแบบการประพันธ์ของเรื่องสันนวนบทเหล่านี้ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะวิเคราะห์ให้เห็นถึงลักษณะและปัญหาของสังคมชนบท ความคิดเห็นของผู้ประพันธ์ที่ต่อสังคมชนบท และแนวโน้มของกระแสรูปแบบการประพันธ์ต่างๆ ที่ปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษของเรื่องสันนวนนี้ จากการค้นคว้า ผู้วิจัยได้แบ่งสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ออกเป็น 4 บท ดังนี้

บทที่ 1 อธิบายถึงลักษณะเด่นของสังคมชานนาที่ปรากฏในเรื่องสันนวนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารลักษณ์ต่าง ๆ ของสังคมชนบทไทยและชีวิตความเป็นอยู่ของชานนาทไทย ซึ่งปรากฏให้เห็นในเรื่องสันนวนที่ลักษณะเด่น

บทที่ 2 วิเคราะห์ปัญหาของสังคมชนบทไทยในยุคแรก ๆ ซึ่งได้สะท้อนอยู่ในเรื่องสันนวนที่เกี่ยวกับชานนาทไทยของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย โดยอธิบายให้เห็นอย่างชัดเจนถึงความยากจน ความล้าหลังของสังคมชนบท ชีวิตความเป็นอยู่ที่ลำบาก ทุกข์ยาก และทุกข์ทรมานจากการกดขี่บ่มเพียงในรูปแบบต่าง ๆ ของเกษตรกรชาวไทยที่สะท้อนอยู่ในเรื่องสันนวนนี้

บทที่ 3 วิเคราะห์ปัญหาสังคมชนบทไทยในยุคโลกาภิวัตน์ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องสันนวนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย โดยเชิญอย่างเจ้าเล็กถึงผลกระบวนการของยุคโลกาภิวัตน์ และอิทธิพลของการขยายตัวของสังคมเมืองต่อสังคมชนบท ที่ปรากฏอยู่ในเรื่องสันนวนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย ซึ่งนานนิยายเหล่านี้ได้สะท้อนให้เห็นว่า yuc โลกาภิวัตน์ทำให้สังคมชนบทต้องเผชิญกับการถูกกดดัน ถูกทอดทิ้งและการล้มถลาย และยังทำให้ชีวิตของชาวนาไทยต้องพนักความยากจนและความยากลำบากมากขึ้น รวมถึงวิเคราะห์ทางออกของปัญหาสังคมชนบทที่นักประพันธ์ชาวจีนโพนันทะเลในประเทศไทยได้นำเสนอได้อยู่ในเรื่องสันนวนบทเหล่านี้

บทที่ 4 วิเคราะห์แนวโน้มกระแสรูปแบบการประพันธ์เรื่องสันนวนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย โดยบทนี้ถูกแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ ส่วนแรก คือ การวิเคราะห์การใช้มุมมองต่าง ๆ ในนานนิยายและผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการใช้มุมมองนั้น ๆ ในการประพันธ์ ส่วนหลัง คือ การวิเคราะห์รูปแบบการประพันธ์และผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่ได้จากการใช้รูปแบบการประพันธ์นั้น ๆ ในเรื่องสันนวนบทของวรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย

**คำสำคัญ:** วรรณกรรมภาษาจีนในต่างประเทศ วรรณกรรมภาษาจีนในประเทศไทย

เรื่องสันนวนบท สังคมชนบทไทย

<b>Thesis Title</b>	A Study of Agriculturist Subjects in Chinese Novels from Thailand
<b>By</b>	Ms. Sasikul Pitaknitikorn
<b>Identification No.</b>	514052
<b>Advisor</b>	Professor Chen Xuanbo
<b>Degree</b>	Master of Arts (M.A.)
<b>Major</b>	Modern and Contemporary Chinese Literature
<b>Academic Year</b>	2009

## ABSTRACT

The subject of agriculturalist has played an important role in Thai-Chinese literature. However, the research on the subject of agriculturalist in Thai-Chinese literature has remained seldom. So far, in academia, there is no such complete and systematic study of the subject of agriculturalist in Thai-Chinese literature. Thus, the object of this thesis aims to analyze the subject of agriculturalist in Thai-Chinese short stories. In order to study the subject matter, 37 short stories, and 1 long-length short story of Thai-Chinese agriculturalist short stories have been analyzed to explore their hidden messages and their arts of writing, which reveal the characteristics and problems in rural society, as well as trends of art of writing and their expressive effects, presented in the short stories. As the result, I have divided this thesis into 4 major chapters.

Chapter one aims to reflect the distinctive characteristics of agriculturalist society found in Thai-Chinese short stories by carefully analyzing various distinctive aspects of Thai rural society's patterns and unique styles of living of Thai agriculturalists, which have been presented in the short stories.

Chapter two is to analyze the rural society's early problems as reflected in Thai-Chinese agriculturalist short stories, profoundly revealing Thai rural society's poor and underdeveloped aspects, agriculturalists living in poverty, misery and suffering from various kinds of oppression and torment, which have been presented in the short stories.

Chapter Three is to analyze problems of Thai rural society in modernization period in Thai-Chinese agriculturalist short stories, deeply exploring the effects of modernization and urbanization to Thai rural society, revealing in modernization era Thai rural society has been

abandoned and faced a declining, agriculturalists are leading more and more impoverish and hard life, as well as representing the solutions for Thai rural society's problem suggested by Thai-Chinese authors.

Chapter four is to analyze trends of the art of writing in Thai-Chinese agriculturist short stories. This chapter has been divided into two parts. First is to analyze the use of point of view in the short stories and their expressive effects. Later is to analyze the use of creative approaches in the short stories and their expressive effects.

**Keywords:** Overseas Chinese literature ; Thailand's Chinese literature ;  
Agriculturist short story ; Thai rural society



论文题目	泰国华文小说的农民题材之研究
研究生姓名	潘珊珊
学号	514052
指导老师	陈旋波教授
学位级别	硕士学位
学科、专业	中国现当代文学
届别/年度	2009

## 摘要

农民题材小说是泰国华文文学中一个独特的文学形式。然而，对泰华农民题材的研究状况是寂然不动，迄今为止，学术界还没有对泰华农民题材作全面、系统的分析和研究的论文。因此，本论文以“泰国华文小说的农民题材”为研究对象，探讨 38 部泰华农村小说，论述了泰华农村小说所表达的内容及其写作艺术的特征，从而解剖出此类作品中农村社会的各种面貌与问题，以及写作艺术的倾向与其表达效果。从研究中，论者把本论文的主体分区为四章。

第一章 具体论述泰华农村题材小说所反映的农村特色，仔细剖析泰国农村社会的各种独特形态，以及农人们独特的生活方式。

第二章 具体分析了泰华农村小说所反映的泰国农村社会早期的问题，深刻揭示了泰华农民小说里泰国农村社会本来贫困、落后的画面，从而迫使农人们处境于贫穷、困苦的境地，遭受着种种压迫与折磨的因素。

第三章 具体分析了泰华农村小说所反映的泰国农村社会现代化的问题，力求探讨泰华农民小说里泰国农村社会如何遭受着现代化、城市化的影响，农村在现代化时代里被浸透、被遗弃后的衰败面貌，农人们遭遇着更为苦难、贫穷的悲惨命运，以及泰华作家所提出的农人出路的建议。

第四章 考察了泰华农村小说的写作艺术潮流。本章分两部分来论述，首先分析了泰华农村小说的创作视角及其表达效果，后来对农村小说的创作手法及其表达效果进行探讨。

**关键词：**海外华文文学；泰华文学；农民小说；泰国农村

## 引言

泰国是以农业立国，农民占了绝大多数。然而，从古至今他们的地位却是最低的。他们的生活与命运始终十分悲惨，一代又一代承受着社会的最大的压迫以及最多的灾害。农民问题，成为泰国社会最重要的问题，甚至有的人认为泰国农村社会是体现了国家的病态。而在二十世纪末的泰国社会转型时，农民的生活更为悲惨。他们的生活受到了现代化和城市化的冲击，面临被吞噬的危险。至今，农民早期的问题依然没有消除，他们的问题依然有待解决，其苦难的生活依然在延续。

现在的泰国社会各界，开始重视泰国农村社会的各种问题，泰国的华文作家更是如此。这一批泰华作家有的本身是农民出生，有的在农村生活过，他们对农村社会的现实生活有一定的了解，对农民生活的苦难十分关注。这一批泰华作家以文学作品为贫苦的农民鸣不平，唤起社会的良知。因此，自上世纪 80 年代起，泰国华文文坛上出现了不少泰国农村题材的文学作品。

农民题材在泰国华文文坛上自上世纪 80 年代出现，可说颇为晚，只有 20 余年的历史。虽然，泰国华文文学早就在 20 年代前后脱胎，迄今已有了近 90 年的历史。但由于它诞生于中国文体，深受中国文学、文化的熏陶，而作家大都是来自中国，没有将自身投入泰国社会，因此其早期写作题材只限于乡情、侨民生活等题材，没有涉及写作泰国社会的事情。到了 50 代末和 60 年代初，泰华文学开始植根在泰国土地上，出现了不少以泰国社会的现实为题材的作品，摆脱过所谓侨民文学的影子，但其主流题材多数仍是取于泰华社会的人与事，描写泰国华人的生存状态与精神生活，没有全面地反映出泰国社会的各个层面与角度。直到了 80 年代初，取材于当时泰国社会的实际情况及泰族人民的生活的作品越来越多，如：城市题材、农民题材等。这时，农民题材在泰华文坛上才得到立足之地，繁华起来，成为泰华作家写作题材的主流之一。从此，泰华文坛上就不断地涌出农民题材之作品。就笔者的研究，迄今为止，泰国农民题材之作品已超过了两百篇，其中短篇小说之类就占 50 多部。

自从 80 年代起，泰华农民题材的小说就开始萌芽、绽放、开花。从此，在泰华文坛上，出现了许多以农民题材写作的作家，如：陈博文，巴尔，林文辉，毛草，邓澄南，耘子，徐南君，刘扬，饶公桥，陈忠奇，梦凌，等作家。同时，泰华农民题材小说不仅数量多，艺术也卓越，题材也广阔。至 80 年代初就出现了诸多得奖的泰华农民题材小说。

如：1974年，新中原报<sup>[1]</sup>与八属会馆联合举办泰华短篇创作征文比赛，获短篇小说创作“金笔奖”季军是陈博文《放下屠刀》；1980年，《大众文艺》<sup>[2]</sup>主办的“泰华文艺比赛短篇小说创作金笔奖”，获得冠军奖的是陈博文《开天辟地》；1983年，《大众文艺》与泰华作协联合主办的“八三文艺征文比赛”得奖金第一名刘扬《心血》；1988年，《大众文艺》主办的“八八年泰华短篇小说创作金牌奖征文比赛”，从近一百篇的征文稿，获得冠、亚、季军奖的饶公桥《人与狗》，刘扬《岔道口》及陈博文《咆哮森林》，以及16名优秀奖中贺金<sup>[3]</sup>《医不好的病》，江山雁《失落的心血》及林文辉《赤贫儿女》；1989年，星暹日报<sup>[4]</sup>与泰国暨南大学校友会联合主办的《泰华短篇小说征文比赛》获得冠军奖的刘扬《阿叔》；1994年，星暹日报与泰国暨南大学校友会联合主办第二届《泰华短篇小说创作征文比赛》得冠军奖的林文辉《一手没公开的资料》；2003年，泰国华文作家协会与新中原报联合主办的《2003 短篇小说有奖征文比赛》，从入选的七十六篇作品，得优秀奖的梦凌《乡村的夜晚》。上列多数获奖的作品全部都是农民题材小说。这除了表现泰华农民题材小说之热，同时亦反映出此写作之巧。

另外，还有其他许多以农民为题材的短篇小说在报刊上刊登，合集出版，如：匿名的《胶园之恋》、《教书先生》、《猫死及其他》，耘子《当夜念起了魔咒》，陈博文《大地之变》，林文辉的《金银树》、《一念之错》，林作明《化了冤仇结亲家》、《雨夜凶仇》，陈忠奇《独立娼寮》、《好肉喂狗》等小说。这都可以证明当时泰华农民题材小说的繁荣之势。

泰华农民题材小说除了数量与艺术突出，其写作也广阔。有的写农民贫困，有的写农村破产，有的写乡村及城市演变，有的写乡村儿女进城受骗等，各类农民题材在以上所述的作品中得到反映，体现着泰华农民题材的多元性。

因为有的作品没有整齐收集，有的作家已告辞了这个世界，使一些作品散落无踪，难于集合。目前为止，笔者手上只能收集到38篇泰华农民题材的小说，乃是巴尔的《沸腾大地》、《逃荒》、《边民泪》，陈博文《大地之变》、《咆哮森林》、《开天辟地》、《蛇恋》、《何不归去》，饶公桥《人与狗》、《煲猪脚与叉烧肉》，刘扬《心血》、《穷人》、《阿叔》、《岔道口》、《黎明前》，邓澄南《路与车子》、《归宿》、《巴塞河畔》，黄重先《灾难》，毛草《医不好的病》、《橡林人

[1] 新中原报：（泰华日报）于1974年6月18日创刊，是由前《中原报》改成。

[2] 大众文艺：新中原报文艺副刊。

[3] 贺金：泰华作家毛草的原名。

[4] 星暹日报：（泰华日报）创刊于1950年1月1日。

家——那段割胶的日子》、《生活在东北线上》、《投入明亮的光辉里》、《世界无恨》，林文辉《赤贫儿女》、《一手没公开资料》、《金银树》、《一念之错》、《冷月孤灯照鱼家》，耘子《当夜念起了魔咒》，林作明《化了冤仇结亲家》、《雨夜凶仇》，徐南君《患难见真情》，陈忠奇《独立娼寮》、《刁辣“女鬥牛”》、《好肉喂狗》，梦凌《乡村夜晚》、《在希望的田地上》。同时，以上小说有的没有说明正确的写作发表时间，但整体看来，它们明显是同一个时代阶段的作品。

从上文所述可以反映出农民题材小说在泰华文坛近年来那种繁花似锦的盛态。然而，泰华研究方面，有方鉴于研究乡情、文化等题材较多，而关乎研究泰国社会这种题材如泰国农民题材偏少，并不完整。就迄今研究，关于研究泰华农民题材小说的论文与较为深入、完整的理论空空如也，大多研究与理论均是大体对该题材随机而论述罢了。虽然如此，但还有一些研究与理论可以作为本论文写作有效的思想启发与基础参考资料如下。

张国培的《20世纪泰国华文文学史》是一部“史”与“论”结合的作品。全书共10章，“前7章论述泰国华文文学的历史发展状态，后3章分别论述泰华文学发展史的三种文学想象”<sup>[1]</sup>。它与其他对该题材讨论的文章或文论比起来，显明是更为完整、深刻。该史论进一步的将农民题材构成一个较为独立的结构而进行评论，即第七章第二节“乡土文学”及第十章第四节“乡土文学泥土芳香”。本史论的第七章与第十章中，不但大略地介绍泰华农民文学的状况，还对一些泰华农民题材小说进行简略评价与分析，如小说合集《赤贫儿女》，巴尔的《沸腾大地》，毛草的《橡林人家—那段割胶的日子》等。

在该史论中，作者给合集小说《赤贫儿女》中的7篇农民题材小说作整体地评价：“其中大部分篇章在真实描绘泰南农村生活方面获得了可喜成就。作者们的笔触，触及了泰南农村中的政治，经济，文化及教育和道德伦理等方面的问题，在读者的面前展示了一幅可感生动的农村生活图画。同时又让读者们在读后深刻思考作品中提出的种种社会问题。这些问题归纳起来集中到一点上就是如何改变农村的落后面貌？农民的出路在哪里？”<sup>[2]</sup>(P403)

同时，作者也分体对几部小说如合集小说《赤贫儿女》中的《雨夜凶仇》、《赤贫儿女》、《生活在东北线上》、《投入明亮的光辉里》、《化了冤仇结亲家》，巴尔《沸腾大地》，毛草《橡林人家—那段割胶的日子》，贺玉<sup>[3]</sup>《一手没公开资料》等一部一部给以简单介绍与分析。

[1] 伊人. 张国培出版《20世纪泰国华文文学史》[J]. 华文文学, 2007.

[2] 张国培. 20世纪泰国华文文学史[M]. 汕头大学出版社, 2007.

[3] 贺玉：泰华作家林文辉的原名.

另外也渐有一些对作家写作题材的研究。这些研究理论大都以一位作家所写作的题材为研究对象，随机讨论或者介绍作家和其所写的农民题材小说，如：赵朕《纵横驰骋写人生——论泰华作家陈博文的小说创作》，刘海涛《从短篇到微型——陈博文（泰国）的小说艺术》，周艾黎《八十年代：泰华文学文坛及其作家群像》等文章。

其他还有一些对合集小说进行讨论，如王列耀《宗教情结与华人文学》中第九编因对合集小说《赤贫儿女》，而偶尔涉及简论到此题材的内容。又如，杨嘉《人生百态风物千姿——《泰华文学》短篇小说评价》对几部取材于农民的小说进行讨论如《胶园之恋》，《教书先生》等小说。再如，柏杨、张香华《感人和精彩的泰华小说》对陈博文《咆哮森林》，饶公桥《人与狗》，林文辉《赤贫儿女》，毛草《医不好的病》等五部农民题材小说，给以概略的评语与评分。

最后，饶范子《读〔八八〕泰华短篇小说金牌奖初选作品》是一篇涉及谈论农民题材小说的评论文章。本文章从〔八八〕泰华短篇小说金牌奖初选的三十篇作品，给其中几部农民题材小说，以语言艺术、写作手法、叙述结构以及社会价值等多角度，进行讨论：

“从作品的内容、结构、语言和艺术手法看，…《玩佛相的哀乐》、《医不好的病》，都写得不错，主要是有深度，构思严谨，写〔哀乐〕，写〔疾病〕，都很真，有较强的现实感，从中可以看出，这些作品的作者，对社会的疾病十分敏感，有深深的忧患意识。

在这批作品中、还有一些艺术上比较平稳而内容充实的，如…《失落的心血》，写穷苦胶农的儿子克光在学成之后背弃自己的父母兄弟，表现一种很令人痛心的社会态度。

《咆哮森林》，《变形了的人生》、《赤贫儿女》《禁地之春》、《克绍琦楼》等，从不同角度展示山芭里农民的穷苦生活，他们为求生存而进行的种种奋斗。农民们身上的重压和精神的苦难，有的是来自社会，有的是来自大自然，为了生存，为了开阔自身的生活道路，他们无时不在同命运抗争，用力，也用自己的血和泪。”<sup>[1]</sup> (P72-73)

即使，在泰华文学界，对农民题材小说的研究与理论少之又少，但在泰国文学界，对此题材的研究与理论不计其数，而文体又完整、详细，具有全面

[1] 犁青主编. 文学世界：泰华文学—东南亚华文文学系列[M]. 香港汇信出版社，1991.

性。这些类似的研究虽然探索泰国农村社会的各个层面、情况与变化，但全部都以泰国文学作品以及泰国作家为研究的对象。如：Rungtawan Aum-in的Rural Changes in Central Thai Society in Wat Wanlayangkun's Literary Works, Kanchana Prasong-ngern的A Study of Thai Short Stories Concerning Rural Social Problems in the Northeast : 1958-1982, Parinya Ritcharoen的 An Analytical Study of Nimit Poomthavorn's Works, Peeayaporn Noosanun的Reflections of Rural Social Problems in Thai Novels (2519-2529 B.E.), Jarun Yuthong的Reflections of Rural Social and Cultural Changes in North Thai Rural Areas in Nakorn's Works等研究文体。既然如此，笔者意欲以它们作为研究本论文的思想启发与借鉴，以致起着积极作用。

另外，在社会学界里，也出现了诸多对泰国农村社会的研究，如：Adisorn Semyaem的Changing Process of a Farmer Community to Suburban Community: Bangkok Metropolitan Area, Pisamai Phungwigrai的Social and Economic Changes in a Central Thai Community : A Study of the Impact of Industrial Development, Orasuda Charoenrath 的The Formation and Adaptation of Sufficiency-economy in the Changing Thai Context, 合集评论State, Capitalism, and Isan Peasantry in the Globalization Era , Kingkarn Lert-anan 的 Adaptation Process of Agricultural Communities in Western Vicinity of Bangkok : A Case Study of Ban-Paew District, Samut Sakhon Province , Jack M. Potter的Thai Peasant Social Structure等。但这些研究并没有探讨文学作品，均偏重于社会学，但它们对泰国农村社会的各个层面与角度的论述，可以作为本论文不可缺少的参考资料。

从以上研究现象可以说明，泰华农民题材小说在近二、三十年比较积极地受到重视，它反映了泰国农民社会的各个层面的情况与变化。然而，对此题材的研究却寥寥无几，并不完整、系统。本课题的目的就是对 38 部泰华农村题材小说的分析，其中 37 部短篇小说，一部中篇小说，通过把握文学作品中的思想性以及艺术性，论述作品中所表现的泰国农村社会的种种方面，探讨泰华作家对泰国农村社会的各种思考，并考察泰华作家写作艺术的特点与进步。在农村题材的思想方面，从泰华农村题材小说中分析泰华农民题材小说所反映的农村特色，泰华农民小说所反映的农村社会早期的问题，以及泰华农村小说所反映的农村社会现代化的问题。在农村题材的写作艺术方面，探讨泰华作家大体上所使用的各种创作视角和创作手法的作用与得失。

最后，笔者希望本题目的研究能让人更了解农村的情况及农民的生活，将来农村会有进一步的改善，并为泰国华文文学的题材研究提供一种新的视角，慢慢架构一个比较完整的农民题材的理论建构，与较为全面性的文体分析，使

之起着泰华研究与发展的理论基础的积极作用，且展现出文学与社会学之间的密切关系。

